

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο δράκος είναι το πιο νεφελώδες, περίπλοκο και αμφιλεγόμενο από όλα τα ζώα που κατοικούν στη ζούγκλα του φανταστικού. Το μυθικό αυτό πλάσμα αποτελεί το αντικείμενο θρύλων και ταξιδιωτικών αφηγήσεων εδώ και 4000 χρόνια και παρότι κανείς δεν το έχει δει, με εξαίρεση τις οφιοειδείς ενσαρκώσεις του, έχει χρησιμοποιηθεί στη θρησκεία, την αλχημεία, την εραλδική (τέχνη της σύνθεσης οικοσήμων) και την ιατρική (και αυτές δεν είναι παρά ελάχιστες από τις όψεις του) – απαντά δε σε όλες τις παραδόσεις και τους πολιτισμούς ανά τον κόσμο, ασχέτως αν αυτοί είναι πρωτόγονοι, κλασικοί, μεσαιωνικοί ή ανατολίτικοι.

Ο δράκος μπορεί κατ' αρχήν να θεωρηθεί σύμβολο των πολύπλευρων στοιχειακών δυνάμεων της Γης, τόσο καλών όσο και κακών. Όταν συνδέεται με το νερό, αντιπροσωπεύει τη γονιμότητα του εδάφους ή προμηνύει πλημμύρες και ξηρασία. Μπορεί επίσης να γίνεται αντιληπτός ως η θερμότητα στα έγκατα του πλανήτη – όπως στην ελληνική μυθολογία, όπου ο γιος της Γαίας Τυφών είναι δράκος που ξερνάει φλόγες και αντιπροσωπεύει το ηφαίστειο.

Σήμερα μπορούμε συχνά να συνδέσουμε τις τοποθεσίες αυτών των θρύλων – λόφους, σπηλιές, υψώματα και λίμνες – με προχριστιανικές θρησκείες. Ωστόσο, απεικονίσεις δράκων εμφανίζονται ακόμα και σε μέρη όπου κανείς δεν το περιμένει, όπως σε χριστιανικές εκκλησίες.

Σε πολλές εκκλησίες μπορεί κανείς να βρει παγανιστικές απεικονίσεις δράκων με φυλλώματα να βγαίνουν από το στόμα τους, συμβολίζοντας τη γονιμότητα. Ίσως ακόμα και η εικόνα του δρακοφονιά να έχει παγανιστική υφή, με καταβολές από τον Πράσινο Άνθρωπο και άλλες θεότητες της γονιμότητας – κοινώς, ο δράκος εξαναγκάζεται με το δόρυ να απελευθερώσει τις φυσικές, γενεσιουργές δυνάμεις του.

Το βιβλιαράκι που κρατάτε στα χέρια σας ίσως να μην απαντήσει όλα τα ερωτήματα που μπορεί να έχετε για τους δράκους, ελπίζω ωστόσο ότι αποτελεί μια ενδιαφέρουσα εισαγωγή σε μερικές από τις πιο απίθανες ιδέες που τους πλαισιώνουν.